

การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาว กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์
ปลอดยาเสพติดและอบายมุข

The Assessment of the White School Project Case study of ASEAN International Studies
Kindergarten School drugs-free and mischief

ธนกร จรูญนิมมาน

สถาบันบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยยูเอ็มออฟเดอะคิงคอลเลจ

Tanaporn Charoonnimman

BRIC Graduate Institute Universal Ministries of The King's College

Email: sophahai@gmail.com

วันที่รับบทความ: 7 มกราคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 22 มกราคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ: 24 มกราคม 2567

Received: January 7, 2024; Revised: January 22, 2024; Accepted: January 24, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ตามรูปแบบ CIPPIEST กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ดำเนินการประเมินในระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม 2565 - 31 ตุลาคม 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินผลโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ผลการประเมินพบว่า ภาพรวมของการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดยาเสพติดและอบายมุข มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ประโยชน์จากการดำเนินโครงการทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข และประโยชน์จากการประเมินครั้งนี้ทำให้รับทราบข้อมูลที่สะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนและปรับปรุงการดำเนินงานส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์

คำสำคัญ: โครงการโรงเรียนสีขาว; ยาเสพติดและอบายมุข; โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์

Abstract

The objective is to evaluate the white school program of ASEAN International Studies Kindergarten School, Drugs-Free and mischief, according to CIPPIEST model. The assessment was carried out between July 16, 2022, and October 31, 2022. Evaluation form for the White School Program, ASEAN International Studies Kindergarten School, Drugs-Free and mischief.

The overall assessment of the white school program, ASEAN International Studies Kindergarten School, Drugs-Free and mischief, had the highest level of quality. The benefit of this assessment makes an understanding of avoiding drugs and mischief, and the benefits of this assessment make them aware of information that reflects operational problems and obstacles. To utilize the planning and improvement of the operation to promote the quality of students of ASEAN International Studies Kindergarten School.

Keywords: White School Project; drugs and Mischief; ASEAN International Studies Kindergarten School

บทนำ

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในปัจจุบัน การสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อประชาชน ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งปรากฏปัญหาให้เห็นมากมาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด อันนำมาซึ่งปัญหาครอบครัวที่เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวลและความเครียดตามมา นอกจากนั้นก็ก่อให้เกิดการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ตามมา ด้วย ความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม ตามความคาดหวังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในสถานศึกษา ซึ่งมีครูอาจารย์ เป็นหลักสำคัญในการดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน นักศึกษาให้เติบโตงดงามและเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม

ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยพบปัญหาการเสพยาเสพติดของนักเรียนในกลุ่มยาเสพติด 5 ประเภทได้แก่ สารระเหย กัญชา ยาบ้า เฮโรอีน และฝิ่น มีจำนวน 71,666 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2566: ออนไลน์) กระทรวงศึกษาธิการ เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้จัดให้มีการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว เริ่มต้นโครงการเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2541 และกำหนดให้มีโครงการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในโรงเรียนปี 2543 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นโครงการหลักของกระทรวงศึกษาธิการและเป็นการแสวงหายุทธวิธีใหม่ในการต่อสู้กับปัญหายาเสพติด โดยหลักการสำคัญที่ใช้ดำเนินการคือ การแก้ปัญหาค้นต้นเหตุ นั่นคือ พยายามทำให้บ้านอบอุ่น ทำให้ชุมชนน่าอยู่ และทำให้โรงเรียนเป็นที่พึ่งพาของนักเรียนและผู้ปกครองได้ โรงเรียนจึงเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาว ด้านยาเสพติด ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ โรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นบุคคลที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับครอบครัวและสังคม จึง

จำเป็นต้องพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ว่าเด็กไทยต้องเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และห่างไกลยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรการป้องกันเด็กและเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงและในวัยเสี่ยงไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เรียนรู้ถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด รู้จักวิถีปฏิเสธหลีกเลี่ยงยาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นมั่วสุมกับยาเสพติดและอบายมุข ตลอดจนดูแลช่วยเหลือ นักเรียน นักศึกษาที่ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงได้กำหนดนโยบายให้ผู้บริหารองค์กรหลัก หน่วยงานและสถานศึกษาดำเนินการโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข ประกาศเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2559 มีสาระสำคัญ เพื่อให้ผู้บริหารองค์กรหลัก หน่วยงาน และสถานศึกษา ดำเนินการโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข มีเป้าหมายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งปลอดจากยาเสพติด และอบายมุข (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2562)

โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางสังคม อารมณ์และสติปัญญา ซึ่งจากสภาพปัญหาในบริบทของสังคมปัจจุบันทำให้ค่านิยมเชิงพฤติกรรมของนักเรียนมีแนวโน้มเปลี่ยนไป นักเรียนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ อาทิ มีภาวะติดเกมไม่ตั้งใจเรียน นักเรียนบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ บริบทในพื้นที่ชุมชนมีความเสี่ยงปัญหายาเสพติดอันเป็นอาชญากรรมที่ต้องมีมาตรฐานการป้องกันและสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนโดยการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ (โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์, 2560) จากสภาพปัญหาที่กล่าวมา หากมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งในมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมย่อมทำให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันทางสังคมอันเป็นเกราะป้องกันให้เด็กมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ด้วยความเพียรอันบริสุทธิ์

จากหลักการดังกล่าว ผู้บริหาร คณะครูและกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นพื้นฐานสำคัญในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติและเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ และให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพและคุณภาพต่อผู้เรียนให้มีพื้นฐานสุขอนามัยที่ดี เป็นทั้งคนเก่งและคนดีควบคู่กัน คณะผู้บริหาร ครู และบุคลากร และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ จึงได้จัดให้มีการ

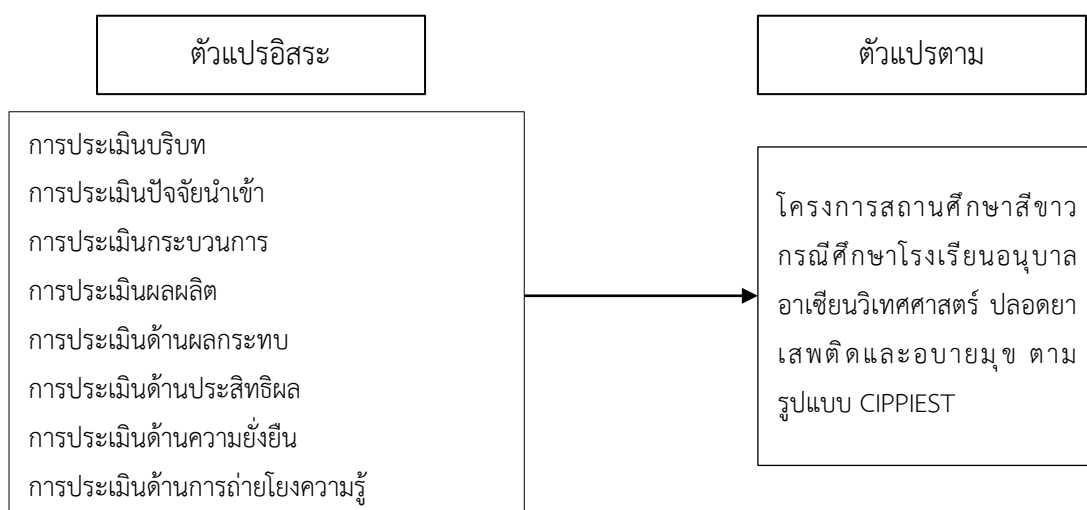
ดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอบายมุข โดยได้ใช้กระบวนการร่วมมือในการดำเนินงานและเป็นการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยได้ดำเนินการพัฒนาในรอบปีการศึกษา 2564-2565 และการดำเนินโครงการมีความจำเป็นต้องได้รับการประเมินโครงการเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติงานในเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนอันเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดในการพัฒนาและดำเนินการจัดกิจกรรมทางการศึกษา โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ จึงกำหนดให้มีการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอบายมุข โดยการประเมินโครงการในครั้งนี้ ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินของ Danial L. Stufflebeam ที่มีชื่อว่า CIPP Model และได้รับการขยายผลผลิตเป็น IEST อีก จึงเป็น CIPPIEST Model เป็นแนวทางในการประเมิน (มาเรียม นิลพันธุ์ 2553: 31-32) เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและปรับปรุงการดำเนินงานส่งเสริมคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอบายมุข ตามรูปแบบ CIPPIEST

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอบายมุข ตามรูปแบบ CIPPIEST นั้นผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการประเมิน

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

1.1.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 55 คน (คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง)

1.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

1) ครู โรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 6 คน จากการเลือกแบบเจาะจง

2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ จำนวน 5 คน (คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง)

จำนวนกลุ่มเป้าหมายในการประเมิน รวมจำนวนทั้งสิ้น 66 คน

2. ด้านเนื้อหา

2.1 กรอบการประเมิน การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข ใช้กรอบการประเมินเชิงระบบตามรูปแบบ CIPP Model (Stufflebeam, 1983) และได้รับการขยายผลผลิตเป็น IEST อีก จึงเป็น CIPPIEST Model (มาเรียม นิลพันธุ์ 2553 : 31-32) เป็นแนวทางในการประเมิน ดังนี้

2.1.1 การประเมินบริบท (Context Evaluation) คือ ความสอดคล้องชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการกับความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติได้จริงสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน

2.1.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) คือ การประเมินปัจจัยและทรัพยากรที่เอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการในด้านบุคลากร ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและนักเรียน งบประมาณ วัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่

2.1.3 การประเมินกระบวนการ (Process) คือ การประเมินสภาพปัญหาจากการบริหารงานโครงการ ตลอดจนการวางแผน การแก้ไข การปฏิบัติการดูแล ติดตาม และการนิเทศการดำเนินงานหรือการบริหารโครงการ

2.1.4 การประเมินผลผลิต (Product) คือ การประเมินในเชิงผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมจากการดำเนินโครงการ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข

2.1.5 การประเมินด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) คือ การประเมินผล สะท้อนในด้านการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชน

2.1.6 การประเมินด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) คือ การประเมินผลที่เกิดกับนักเรียนภายหลังสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ ความมั่นใจในองค์ความรู้ที่มีอยู่

2.1.7 การประเมินด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) คือ การประเมินความรู้ความสามารถของนักเรียนในการนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ได้จากโครงการไปใช้ในการดำเนินชีวิต และการมีทักษะในการแก้ไขปัญหาในชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

2.1.8 การประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ (Transportability Evaluation) คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในด้านการมีพฤติกรรมที่เป็นให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม

3. ระยะเวลา ดำเนินการประเมินในระหว่างวันที่ 16 กรกฎาคม 2565 - 31 ตุลาคม 2565

4. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน แบบประเมินผลโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลดทยาเสพติดและอบายมุข แบบประเมินผลโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลดทยาเสพติดและอบายมุข สำหรับสอบถามความคิดเห็นของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษารายละเอียดการดำเนินการโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลดทยาเสพติดและอบายมุข โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์

4.2 ศึกษารูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model (Stufflebeam, 1983; มาเรียม นิลพันธุ์ 2553: 31-32)

4.3 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541: 75-77)

4.4 ดำเนินการสร้างแบบประเมินฉบับร่าง โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย (ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์, 2543: 12-13)

4.5 ตรวจสอบแบบประเมินและพิมพ์ฉบับร่าง นำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาและโครงสร้าง แล้วทำการปรับปรุงหากมีคำแนะนำของเชี่ยวชาญ

4.6 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องแบบสอบถาม (IOC) โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ จากการประเมิน แบบประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80 - 1.00 ซึ่งมีความมากกว่า .50 จึงถือว่าเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546)

4.7 นำแบบประเมินที่ผ่านการกลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการประเมินต่อไป

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลดทยาเสพติดและอบายมุข เพื่อประเมินโครงการตามรูปแบบ CIPPIEST Model โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องโครงการ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาชีวศึกษาวิทยาศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอภัยมุข โรงเรียนอนุบาลอาชีวศึกษาวิทยาศาสตร์ ใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model (Stufflebeam, 1983 ; มาเรียม นิลพันธุ์, 2553 : 31-32) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

จากการประเมินพบว่า ภาพรวมของการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาชีวศึกษาวิทยาศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอภัยมุข มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยจากการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาชีวศึกษาวิทยาศาสตร์ ปลอดภัยเสถียรและอภัยมุข โดยใช้กรอบการประเมินตามรูปแบบ CIPPIEST Model ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินโครงการ

กรอบการประเมิน	ระดับคุณภาพ (n = 11)		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
การประเมินบริบท	4.52	1.01	มากที่สุด
1. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบาย สพฐ.	4.41	0.69	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551	4.71	0.77	มากที่สุด
3. แนวทางการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน	4.80	0.52	มากที่สุด
4. แนวทางการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ	4.48	0.64	มากที่สุด
การประเมินปัจจัยนำเข้า	4.38	0.41	มากที่สุด
1. โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ รู้และเข้าใจสภาพปัญหา	4.43	1.01	มากที่สุด
2. ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีความพร้อมในการดำเนินงานร่วมกัน และมีความเข้าใจในเป้าหมายของการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	4.49	1.27	มากที่สุด
3. โรงเรียนมีการศึกษาสภาพปัญหานักเรียนก่อนดำเนินการ	4.28	0.92	มากที่สุด
4. โรงเรียนมีงบประมาณในการดำเนินการที่เพียงพอ	4.37	0.32	มากที่สุด
5. โรงเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน	4.32	0.56	มากที่สุด
การประเมินกระบวนการ	4.47	1.02	มากที่สุด
1. มีการประเมินสภาพปัญหาจากการบริหารงานโครงการอยู่เสมอ	4.29	0.89	มากที่สุด

กรอบการประเมิน	ระดับคุณภาพ (n = 11)		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
2. มีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน	4.16	1.88	มาก
3. ผู้บริหารและคณะทำงานสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การดำเนินโครงการได้อย่างดี	4.53	0.63	มากที่สุด
4. มีการกำกับติดตามการปฏิบัติ และการนิเทศการดำเนินงานอย่าง ต่อเนื่อง	4.38	0.72	มากที่สุด
การประเมินผลผลิต	4.49	0.69	มากที่สุด
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข	4.32	0.72	มากที่สุด
2. ครูมีความพึงพอใจพฤติกรรมของนักเรียน	4.29	0.51	มากที่สุด
3. นักเรียนมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี	4.52	1.14	มากที่สุด
การประเมินด้านผลกระทบ	4.27	1.02	มากที่สุด
1. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในพฤติกรรมของบุตรหลาน	4.50	0.55	มากที่สุด
2. ผู้นำชุมชนและประชาชนทั่วไปให้การยอมรับคุณภาพด้านพฤติกรรม ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น	4.32	0.70	มากที่สุด
การประเมินด้านประสิทธิผล	4.16	0.67	มาก
1. นักเรียนให้ความมั่นใจว่าจะเป็นเด็กดีและประพฤติตนอย่าง เหมาะสมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.52	1.02	มากที่สุด
2. ครูมีความมั่นใจในพฤติกรรมของนักเรียนภายหลังการเข้าร่วม โครงการ	4.18	0.91	มาก
3. ชุมชนมีความมั่นใจว่าปัญหาในเชิงพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นใน ชุมชนจะลดลงและหมดไปในที่สุด	4.02	1.27	มาก
การประเมินด้านความยั่งยืน	4.32	0.59	มากที่สุด
1. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปใช้เป็นหลักในการ ดำเนินชีวิตได้	4.46	0.71	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วยความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข	4.29	0.59	มากที่สุด
การประเมินด้านการถ่ายทอดความรู้	4.17	0.69	มาก

กรอบการประเมิน	ระดับคุณภาพ (n = 11)		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้	4.28	0.77	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเข้าร่วมโครงการไปปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้	4.19	1.02	มาก
ภาพรวม	4.53	1.32	มากที่สุด

1. ด้านบริบท การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ในด้านบริบท พบว่า การดำเนินโครงการมีความพร้อมในด้านบริบทอยู่ในระดับมาก โดยมีความพร้อมในระดับมากที่สุดได้แก่ แนวทางการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาของนักเรียน รองลงมาได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและ หลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 แนวทางการดำเนินโครงการมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติได้จริง และ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของสพฐ. ตามลำดับ)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ในด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า การดำเนินโครงการมีความพร้อมในด้านปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีความพร้อมในการดำเนินงานร่วมกันและมีความ เข้าใจในเป้าหมายของการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รองลงมาได้แก่ โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความ เชี่ยวชาญ รู้และเข้าใจสภาพปัญหา โรงเรียนมีการศึกษาสภาพปัญหานักเรียนก่อนดำเนินการ โรงเรียนมี งบประมาณในการดำเนินการที่เพียงพอ และโรงเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่ เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน โดยมีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ตามลำดับ)

3. ด้านกระบวนการ การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ในด้านกระบวนการ พบว่า โรงเรียนมีการบริหารงานในการวางแผนและ ปฏิบัติการของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารและคณะทำงานสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการดำเนินโครงการได้อย่างดี รองลงมาได้แก่ มีการกำกับติดตามการปฏิบัติและการนิเทศการ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินสภาพปัญหาจากการบริหารงานโครงการอยู่เสมออยู่ในระดับมาก ที่สุด ตามลำดับ) และมีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก

4. ด้านผลผลิต การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ในด้านผลผลิต พบว่า จากการดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซี่ยน วิเทศศาสตร์ ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ทำให้เกิดผลผลิตของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยผลการ ดำเนินการทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี รองลงมา

ได้แก่ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข และครูมีความพึงพอใจพฤติกรรมของนักเรียนโดยมีคุณภาพด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านผลกระทบ การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุขในด้านผลกระทบ พบว่า ในภาพรวมมีผลสะท้อนในด้านผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด (โดยผู้ปกครองมีความพึงพอใจในพฤติกรรมของบุตรหลาน และผู้นำชุมชนและประชาชนทั่วไปให้การยอมรับคุณภาพด้านพฤติกรรมของนักเรียนมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ด้านประสิทธิผล การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุขในด้านประสิทธิผล พบว่า ในภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับ โดยนักเรียนให้ความมั่นใจว่าจะเป็นเด็กดีและประพฤติตนอย่างเหมาะสมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครูมีความมั่นใจในพฤติกรรมของนักเรียนภายหลังการเข้าร่วมโครงการ และชุมชนมีความมั่นใจว่าปัญหาในเชิงพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นในชุมชนจะลดลงและหมดไป อยู่ในระดับมากที่สุด

7. ด้านความยั่งยืน การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุขในด้านความยั่งยืน พบว่า ในภาพรวมมีความยั่งยืนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตได้ และนักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วยความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข อยู่ในระดับมากที่สุด

8. ด้านการถ่ายโยงความรู้ การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุขในด้านถ่ายโยงความรู้ พบว่า ในภาพรวมมีระดับการถ่ายโยงความรู้อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเข้าร่วมโครงการไปปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวโรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิเทศศาสตร์ ปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข โดยใช้กรอบการประเมินตามรูปแบบ CIPPIEST Model พบว่า โครงการมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อจำแนกตามองค์ประกอบของ CIPPIEST พบว่า ในการดำเนินโครงการมีความพร้อมในด้านบริบทอยู่ในระดับมาก มีความพร้อมในด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีความพร้อมในการดำเนินงานร่วมกันและมีความเข้าใจในเป้าหมายของการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โรงเรียนมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ รู้และเข้าใจสภาพปัญหา โรงเรียนมีการศึกษาสภาพปัญหานักเรียนก่อนดำเนินการ โรงเรียนมีงบประมาณในการดำเนินการที่เพียงพอ และโรงเรียนมีความพร้อม

เกี่ยวกับวัสดุ-อุปกรณ์ และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานรวมทั้งด้านกระบวนการมีการบริหารงานในการวางแผนและปฏิบัติการของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารและคณะทำงานสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินโครงการได้อย่างดี มีการกำกับติดตามการปฏิบัติและการนิเทศการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินสภาพปัญหาจากการบริหารงานโครงการอยู่เสมอ ส่งผลทำให้โครงการมีประสิทธิภาพในการดำเนินการและเกิดประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายทุกกิจกรรมของโครงการ ซึ่งเห็นได้จากการประเมินด้านผลผลิต ที่พบว่า ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ที่ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข และครูมีความพึงพอใจพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนมีระดับความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีวินัยและรับผิดชอบมากขึ้น นักเรียนมั่นใจว่าสามารถนำความรู้จากกิจกรรมที่ได้ร่วมไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ และนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด การประเมินด้านประสิทธิผล นักเรียนให้ความมั่นใจว่าจะเป็นเด็กดีและประพฤติตนอย่างเหมาะสมกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด การประเมินด้านความยั่งยืน พบว่า นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ระหว่างร่วมโครงการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วยความรู้ความเข้าใจในการหลีกเลี่ยงยาเสพติดและอบายมุข อยู่ในระดับมากที่สุด และการประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ที่พบว่า นักเรียนมีการนำประสบการณ์จากโครงการไปถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ และนักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนในชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด จึงสรุปได้ว่า ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการในการแก้ปัญหาให้นักเรียนซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในบริบทของโครงการ การเตรียมความพร้อมของปัจจัยนำเข้าและการวางแผนกระบวนการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญทำให้โครงการประสบความสำเร็จเกิดผลผลิตโครงการเป็นไปตามแนวทางและเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิดการประเมินโครงการเชิงระบบของ CIPPIEST Model (Stuffle-beam, 1983 ; มาเรียม นิลพันธุ์ 2553 : 31-32) ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวทำให้โรงเรียนสามารถวางแผนการดำเนินกิจกรรมของโครงการอย่างต่อเนื่องได้ในปีการศึกษาต่อไป เพื่อให้สามารถส่งเสริมคุณภาพนักเรียนให้บรรลุพันธกิจของสถานศึกษา สอดคล้องกับนโยบายการดำเนินงานโรงเรียนสีขาวของกระทรวงศึกษาธิการ และ สพฐ. และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียนที่ สมศ. กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของบวรลักษณ์ ไชยงค์ (2561) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธสู่มาตรฐานการศึกษาท้องถิ่นของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม พบว่า ผลจากการดำเนินงาน ทำให้ผู้ร่วมศึกษาปฏิบัติงานในรูปแบบการจัดการสถานศึกษาตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธสู่มาตรฐานการศึกษาท้องถิ่นของโรงเรียนปากช่องพิทยาคมด้วยความเอาใจใส่รับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ครูตามระดับชั้นเรียนมีความกระตือรือร้น รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีและทำให้นักเรียนนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้น ซึ่งผล

ความสำเร็จจากการดำเนินโครงการสะท้อนได้จากการที่โรงเรียน ผู้บริหาร ครูและนักเรียนได้รับการประเมินจากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานภายนอกให้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับเขตพื้นที่การศึกษา อาทิ รางวัลเสมา ป.ป.ส. ประเภทผลงานดีเด่นระดับทองโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข, ผลงานระดับดีเยี่ยมอันดับหนึ่ง Best Practice โครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลในสถานศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการวางแผนในการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพและการจัดการองค์ความรู้ที่มีคุณภาพโดยได้รับความร่วมมือทางวิชาการจากภาคีเครือข่ายสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข และยังมีความพร้อมในปัจจัยการดำเนินงานและได้รับการสนับสนุนจากชุมชนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากการประเมินในครั้งนี้ พบว่า การเตรียมความพร้อมของปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการส่งผลให้การดำเนินโครงการในปีที่ผ่านมามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนเพื่อการดำเนินการในปีการศึกษาต่อไป ผู้รับผิดชอบโครงการจึงควรวางแผนการดำเนินงานโดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินในครั้งนี้ เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการ โดยการเตรียมความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการต่อไป
2. การจัดโครงการกิจกรรมเพื่อพัฒนาและหล่อหลอมพฤติกรรมนักเรียนจะเป็นกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดียิ่ง แต่ทั้งนี้ โรงเรียนควรจัดให้มีการพัฒนาระบบช่วยเหลือและเยียวยานักเรียนที่มีปัญหาด้านคุณลักษณะในระดับความรุนแรง เพื่อทำความเข้าใจปัญหา คัดกรองนักเรียนและวางแผนแนวทางในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนให้ทั่วถึงทุกระดับ ในรูปแบบกิจกรรมหรือวิธีการอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีตามช่วงวัยในทุกด้านต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. (2543). **สถิติพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ชีพสุมน รังสยาธร และ สุภาพ ฉัตรภรณ์. (2549). **การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยด้วยโปรแกรม SPSS for Windows**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บวรลักษณ์ ไชยงค์.(2561). **การพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธสู่มาตรฐานการศึกษาท้องถิ่นของโรงเรียนปากช่องพิทยาคม**. นครราชสีมา: โรงเรียนปากช่องพิทยาคม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- มาเรียม นิลพันธ์.(2553). การประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจโดยใช้วิธีเชิงระบบโดยใช้รูปแบบ CIPP MODEL.คู่มือการประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิทยาศาสตร์.(2560). แผนการปฏิบัติการประจำปี 2560. ชลบุรี : โรงเรียนอนุบาลอาเซียนวิทยาศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). โครงการโรงเรียนสีขาว. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2566). สถิติปัญหาการเสพยาเสพติดของนักเรียนในกลุ่มยาเสพติด 5 ประเภท. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2566 จาก <https://www.oic.go.th/Ginfo/moreinfo.asp?g=3323222%26I&i=222%22532%22422&p=Ministry&o=Ministry+of+Justice>.